

En Mäktig Här

Finntroll

Da jag rest mitt tryne mot den eviga skyn.
Jag hörde ett läte jag aldrig glömma.
En här sa mäktig vid skogens bryn.
Fa denna syn ens kunnat drömma.
Jag tog mitt spjut jag lyfte mitt horn.
Fram hornets läppar en mäktig ton.
Hären lystrade marscherade fram.
De gav sig mitt liv, bergets stamm.

En gava av urbergets ande.
En pakt som alla glömt.
Nu tagas de fram på knotiga ben,
Fram, fram, fram.
Blodet nu rinna i floder.
Över mark och flod.
Ett svek nu skymtats av vise.
Fa öron lyssna da.

En gava av urbergets ande.
En pakt som alla glömt.
Nu skymtas fjärran länder.
Fram, fram, fram.
I ar de vandrat, krigets väg.
Blod ur väst och guld från öst.
Da en tjärn som var manens lek.
Blev segerns slut och ett digert svek.
Hon vadat där i börjans gyttja.
Slitit sitt hår med ormars gift.
Sugit själar och mannamod.
Det varit hennes avgrund i tusen ar.
En gava av urbergets ande.
En pakt som alla glömt.
Nu tagas de fram på knotiga ben.
Fram, fram, fram.
Fram, fram, fram.

Blodet nu rinna i flöder.
Över mark och flod.
Ett svek nu skymtats av vise.
Fa öron lyssna da.
En gava av urbergets ande.
En pakt som alla glömt.
Nu skymtas fjärran länder.
Fram, fram, fram.

Hon vadat där i börjans gyttja.
Slitit sitt hår med ormars gift.
Sugit själar och mannamod.
Det varit hennes avgrund i tusen ar.
En gava av urbergets ande.
En pakt som alla glömt.
Nu tagas de fram på knotiga ben.
Fram, fram, fram.
Fram, fram, fram.

Nu skymtas fjärran länder.
Fram, fram, fram.